

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB27 : 1853

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB27 : 1853", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 27.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb27-txt-shoot-n61.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB27:61

#

Den christelige Fordring.

Den christelige Fordring skal forkyndes i hele sin Uendelighed, ikke saaledes at jeg i Selvplagelse bringer mig under Lovens Trældom, nei, det er Naade, ei heller saaledes, at jeg paatager mig at dømmes Nogen, at hans Liv ikke udtrykker Fordringen, thi saa gjør jeg Xstd. til Lov, hvilket hævnner sig ved at den dømmende vender sig mod mig.

Men forkyndes skal alligevel Fordringen i hele sin Uendelighed, det skal høres.

Følgen af at forsømme det, at man har slaaet af paa Fordringen er, at Xstd. er blevet Mskene for mild, usmagelig, og at der ikke kan holdes Justits.

Og naar saa (som i 48) Oprøret bryder frem hvad saa? Saa bemægtiger Fjenderne sig det N. T. og viser saare let, at det hele Officielle slet ikke er Xstd. Og hvad saa? Saa sidder det Officielle deri, thi det har jo udgivet sig for at være Xstd, sand Xstd. Og hvad saa? Saa vilde Enden blive – hvis det Officielle skulde raade – at Xstd. var tabt. Istedenderfor skal det Officielle være færdigt til Angrebet ved at tilstaae og have tilstaaet, at dette egl. ikke er Xstd., saa Xstd. ikke staaer og falder med det Officielle.

Men det Officielle er Sophistik. Man deler, i »stille Timer« om Søndagen foredrages det Ophøiede – men »saaledes gaaer det ikke til i det praktiske Liv« – aldeles som Sophisten i Wielands Agathon, der deri er forskjellig fra Agathon, at denne mener, at det Ophøiede er Det, man skal indrette sit Liv efter, den Anden, at det er Noget, man skal forlyste Sjelen ved – formodentlig i »stille Timer« men at derefter skal man da ikke indrette sit Liv. – Fritænkeren, den Forargede o: D: sige ligefrem, at Xstd. er Poesie og Mythologie. Hvad gjør den officielle Forkyndelse? Ih bevares, den ivrer stærkt herimod, raaber høit nok – i stille Timer – paa, at Xstd. er noget ganske Andet. Men see, om Mandagen o: s: v: og udenfor den stille Time lever man i ganske andre Kategorier – altsaa er Xstd. dog Mythologie og Poesie, thi at den ikke er En det, afgjøres ikke ved Raab i stille Timer, men ved Ens Livs Virkelighed eller at man da idetmindste i de stille Timer tager dette med, at Ens Liv udtrykker noget ganske Andet. – Hvilken er da Forskjellen mellem Fritænkeren og hiin Officialitet? Den, at denne sidste af al Magt fortier og ved utallige Sandsebedrag skjuler det sande Sammenhæng. Saaledes mener den formodentlig at være sandere end Fritænkeren, og dog er dette jo kun, at der er et Bedrag, et maaskee fromt Bedrag, men dog et Bedrag, hvad Fritænkeren

ikke forskylder.

Og den officielle Forkyndelse er Epicuræisme.

Det er dette Gamle fra Oldtiden, at Epicuræeren og Stoikeren kan sige ganske det Samme, kun at Epicuræeren bestemmer Dyden endelig teleologisk : i Retning af at nyde Livet, for at nyde Livet, altsaa ikke kommer til det Ubetingede, og at Epicuræeren ikke vil bryde med Lysten men forædle den.

Saaledes med den officielle Xstds Forkyndelse. Den anpriser det Gode - for ret at nyde Livet; den vil forædle Lysten (cfrMynster)